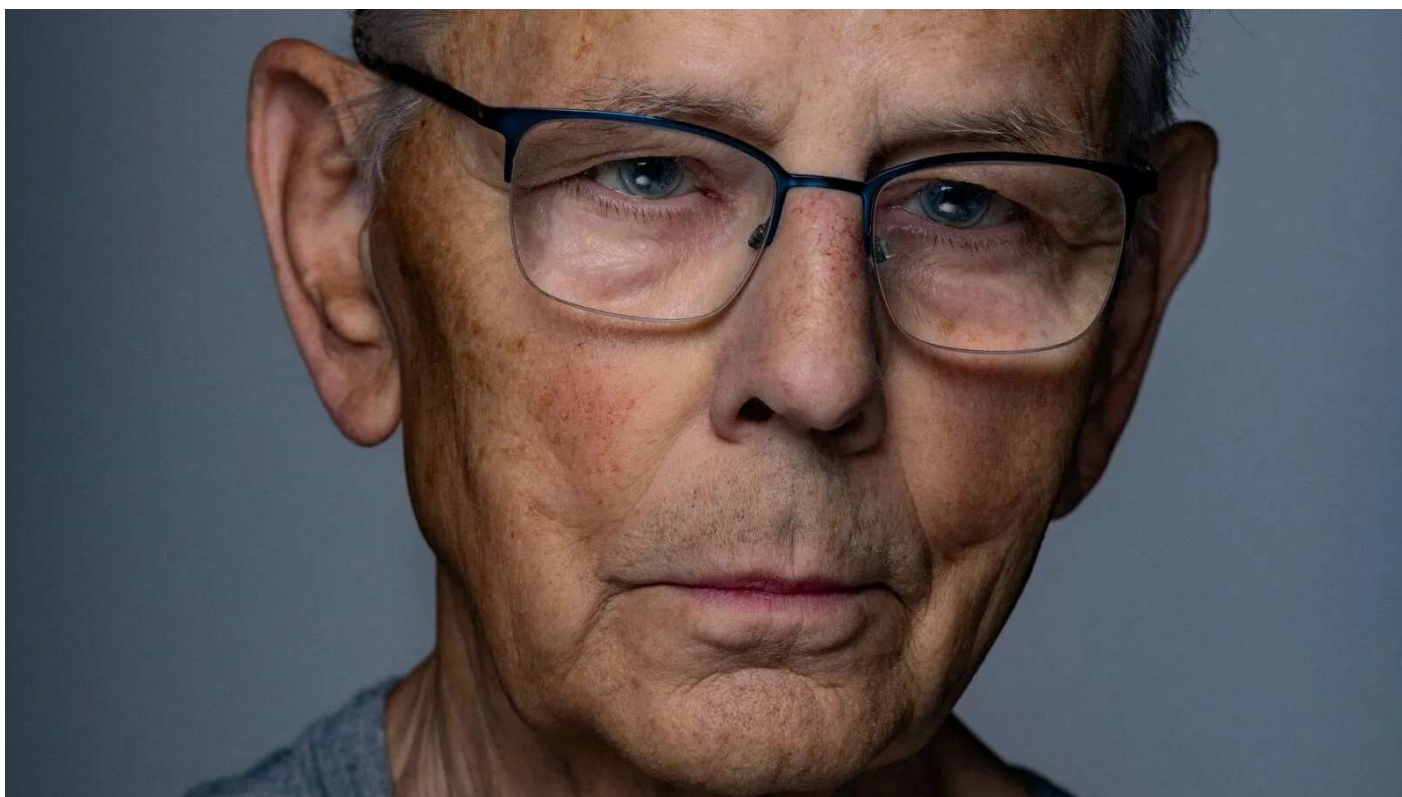

Ebbe Preislers forsvar for aktiv dødshjælp i bogform er ikke vellykket

"Ebbe Preislers bog er dybt personlig, så det kan naturligvis ikke forventes, at den skulle rumme alle de etiske anliggender, der diskuteres i debatten om aktiv dødshjælp. Men flere steder skriver forfatteren, at både han og Mariann er pragmatiske mennesker. Burde de så ikke som pragmatiske mennesker vide, at livet nok bliver lykkeligst for dem, der ikke tror på det lykkelige liv? spørger Freja Cæcilie Petri Bondgaard. Foto: Sara Galbiati.

Freja Cæcilie Petri Bondgaard

22.09.2024

BØGER // ANMELDELSE – Når man læser Ebbe Preislers *Mæt af dage*, står det klart, at Ebbe og Mariann har haft et kærligt ægteskab. Men betyder det så, at fortællingen har overbevist mig om, at aktiv dødshjælp er vejen frem? Ingenlunde. For det står slet ikke klart for mig, hvorfor det er, at lige netop disse to mennesker skal undslippe den alderdom, der er et grundvilkår for alle mennesker, der er så heldige at komme så langt i livet, skriver Freja Cæcilie Petri Bondgaard.

Mæt af dage – en fortælling om livsfylde

Forfatter: Ebbe Preisler

Forlag: Gyldendal

Udkom d. 4. september 2024.

Ebbe Preisler og hans hustru, Mariann, blev i 2023 danmarkskendte, da Politiken trykte en kronik, de havde skrevet. Den handlede om, at de ønskede at dø – sluge nogle dødelige piller og så kigge hinanden i øjnene og i ro og mag sige farvel og tak for det liv, de nu engang havde levet sammen.

I *Mæt af dage* fortæller Preisler om deres liv sammen. Det er deres fælles memoirer, som peger henimod deres enighed om at sige farvel til verden.

I 2023 havde Mariann lidt af Parkinsons sygdom i 26 år og var som årene skred frem blevet mindre funktionsdygtig, indtil hun var begyndt at modtage føde igennem sonde. I bogen problematiserer Preisler, som parret også gjorde det sammen i kronikken, begrebet aktiv dødshjælp.

“Er det at være mæt af dage virkelig et argument for selvmord?”

De ønskede begge – ikke bare en indførsel af aktiv dødshjælp – men at det ville blive gjort i en form, hvor patienten ikke nødvendigvis behøvede at være terminalt fysisk syg for at kunne få ’hjælp til at dø’. For Mariann ville gerne dø, men var ikke terminalt syg.

Ebbe Preisler tog sagen i egen hånd

Preisler kalder flere gange sig selv for en anarkist. Og hvad gør en sådan så? Tager sagen i egen hånd naturligvis. Så en dag går han på Istedgade, køber 16 stk. metadon – otte til hver – hos nogle ”flinke folk”, stikker dem i lommen og vender ellers tilbage til plejehjemmet. For ægteparret er blevet enige om, at nu skal det være.

Ebbe og Mariann takker hinanden for alt og indtager hver otte metadonpiller. Dødsforsøget lykkes for Mariann, men det gjorde det ikke for Ebbe, som bliver genoplivet. I Danmark skal man nemlig holde folk i live, som han skriver.

Sundhedspersonalet på plejehjemmet skulle altså ifølge retsplejeloven ’stabilisere’ ham, hvilket de gjorde, selvom ægteparrets børn og svigerbørn forsøgte at få dem til at lade være og følge deres ønske.

I stedet bliver Ebbe anklaget for drab og indsat i Vestre Fængsel, hvorfra han også deler ud af sine erfaringer.

Når man læser *Mæt af dage*, står det tydeligt, at de to har haft et kærligt ægteskab og har haft en stor omsorg og hengivenhed overfor hinanden.

MÆT *af* DAGE

En fortælling om livsfylde

Har vi pligt til at leve
til den bitre ende?

EBBE PREISLER

GYLDENDAL

Men betyder det så, at fortællingen har overbevist mig om, at aktiv dødshjælp er vejen frem? Ingentlunde. For det står slet ikke klart for mig, hvorfor det er, at lige netop disse to mennesker skal undslippe den alderdom, der er et grundvilkår for alle mennesker, der er så heldige at komme så langt i livet.

Alderdommen er ikke altid lige pæn og lige sjov, men at aktiv dødshjælp og sådanne dødsforsøg skulle være næstekærlige, dér står jeg af. For selvom principper, der samler og skaber fællesforståelse, kan virke indsnævrende i denne her ellers så relativistiske verden, må vi som borgere kende og have en sådan fællesforståelse af, hvad vi gør, og hvad vi ikke gør, særligt når det kommer til noget så afgørende som liv og død.

Og kan hvert enkelt menneske selv afgøre, hvad der er næstekærligt, og hvad der ikke er? Er det næstekærlige ikke at tage imod det liv, man er blevet skænket som en gave uden at gøre sig selv til herre over liv og død?

Preislers bog er dybt personlig, så det kan naturligvis ikke forventes, at den skulle rumme alle de etiske anliggender, der diskuteres i debatten om aktiv dødshjælp. Men flere steder skriver forfatteren, at både han og Mariann er pragmatiske mennesker.

“Hvorfor er det jeg skal læse den her meget private, personlige og intime beretning?”

Burde de så ikke som pragmatiske mennesker vide, at livet nok bliver lykkeligst for dem, der ikke tror på det lykkelige liv? Man accepterer, at livet er op og ned og medgang og modgang.

Er det at være mæt af dage virkelig et argument for selvmord? Et sted spørger Preisler om, hvorfor man ikke må forlade livet, når livslysten forlader én. Det forekommer en kende svævende og privilegeret blot at trække sig fra livet, når livslysten forlader én, og det er svært ikke at tænke: Kan man virkelig forvente så meget af livet?

Mæt af dage – en fortælling om livsfylde er en meget personlig og privat beretning. Da Gyldendal spurgte Ebbe om at fortælle sin historie, havde de nok tænkt, at den var spændende og kunne sælge. Alligevel gav den mig fra begyndelsen følelsen af: Hvorfor er det jeg skal læse den her meget private, personlige og intime beretning?

Der er ingen tvivl om, at Preisler har levet et rigt og givende liv med masser af livsfylde, kærlighed og gode minder. Han holdt af sin karriere som dokumentarfilmproducent og har haft et levende familieliv.

Han fortæller fint om sit livslange liv, ægteskab og venskab med Mariann og kommer også rundt om nogle af de etiske og juridiske spørgsmål, der knytter sig til spørgsmålet omkring aktiv dødshjælp. Men efter endt læsning har jeg til stadighed ikke forstået, hvorfor Preislers – ellers vældig givende livsberetning – skulle være mere interessant at læse end alle mulige andre menneskers livsberetning. Jeg kan simpelthen ikke se det.

Klik dig videre til mange flere boganmeldelser [lige her](#).

Freja Cæcilie Petri Bondgaard

Freja Cæcilie Petri Bondgaard er uddannet teolog og skriver om kultur, eksistens og samfundsmæssige tendenser. Hun har arbejdet med kommunikation siden 2018. Hun har senest været ansat ved Det Etiske Råd (Nationalt Center for Etik), og har siden...

Modtag POV Weekend, følg os på Facebook – eller bliv medlem!

Hold dig opdateret med ugens væsentligste analyser, anmeldelser og essays i **POV Weekend** – hver fredag morgen.

Det er gratis, og du kan tilmelde dig her →

Ja tak, send mig POV Weekend

POV er et åbent og uafhængigt dansk non-profit medie.

Har du mulighed for at bidrage til vores arbejde? Bliv medlem her →

25 kr./md.

50 kr./md.

100 kr./md.

Overblik

TOPHISTORIER

POV International

HVAD ER POV?